

ganske overordentlig godt Toldaar — det ærede Medlem siger, at der var en vis Kulmination den Gang —, har indeværende Finansaar, altsaa 1913—14, givet 400,000 mere, idet jeg her maa trække Kultolden, som jo er bortfaldet, fra. Jeg mener derfor, som sagt, ikke, at der er nogen Grund til at tro, at Toldafgifterne for næste Aar paa nogen Maade vil blive mindre end i indeværende Aar, de vil snarere blive højere.

Gaar vi saa til de andre Forbrugsafgifter, skal jeg først nævne Spiritusafgiften. Den har, naar jeg atter her tager Marts Maaned med, givet 6,474,000 Kr., medens den var anslaaet til 6,417,000 Kr.; den har altsaa givet ca. 60,000 Kr. mere end anslaaet. Den anslaaes for næste Aar til noget mere, nemlig 368,000 Kr. mere, altsaa i alt til 6,842,000 Kr. Angaaende dette Beløb vil jeg snarere sige, at der er en Mulighed for, at det ikke fuldt vil indkomme. Der er nemlig, som ærede Medlemmer vil have set af den Opgørelse, som vi for nylig har faaet tilsendt, ganske sikkert hos Befolkningen et stadigt synkende Forbrug af Alkohol, hvilket man jo kan være fornøjet med i enhver Henseende undtagen i fiskal Henseende, hvor man maa beklage det. Som jeg tillod mig at antyde, da jeg fremlagde Finanslovforslaget, kunde man maaske spare sig megen Strid om Afhold og Maadehold og lignende ved at se hen til, at Befolkningen ganske langsomt, men meget eftertrykkeligt, sætter sit Alkoholforbrug ned. Hvad i øvrigt Afgiften angaar, vil den i indeværende Aar give over 8 Mill. Kr., medens den var anslaaet til 8½ Million. Den er anslaaet til akkurat det samme for næste Aar som for indeværende Aar, og jeg maa gaa ud fra, at i hvert Fald indkommer de 8 Millioner om ikke de 8½. Samtidig giver imidlertid Sukkerbeskatningen en forøget Indtægt paa ½ Mill. Kr.; saa skulde den formentlig halve Million ikke komme, vil den rimeligvis blive erstattet gennem Sukkerafgiften. Alt i alt ser jeg saaledes paa det, at det er rimeligt at vente 1½ Mill. Kr. mere af disse Forbrugsafgifter end anslaaet; efter alt, hvad der foreligger, synes jeg ikke, det er urimeligt at gaa ud herfra, og naar jeg saa samtidig har anslaaet Indkomst- og Formueskatten til i alt Fald ½ Million mere, er vi oppe paa en Merindtægt af 2 Mill. Kr. paa disse Poster alene. Hvorledes det vil stille sig med Statsbaneindtægt og lignende, er det jo umuligt i Øjeblikket at dømme om; men der er i alt Fald ingen Udsigt til, at Indtægten vil

blive ringere end anslaaet. Altsaa staar det for mig saaledes, at der vil være omtrent 3—4 Millioner at regne med.

Jeg kommer nu til det andet Punkt, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har nævnt, nemlig Udgiftsiden. Det ærede Medlem klager over de store Udgifter. Jeg kan ikke følge ham i Talene ganske nøjagtigt, ogsaa af den Grund, at det gik mig som ham, at det endelige Resultat af Finanslovforslaget først blev mig givet her i Salen ved Efttiden; ganske vist havde jeg selv anstillet Beregninger, der omtrent faldt ud til det samme, men da der er kommet Ændringsforslag lige til det allersidste, er det ikke underligt, at de nøjagtige Tal var noget vanskelige at angive; nu er de altsaa kommet. Hvad da Udgiftsiden angaar, vil jeg sige, at naar det ærede Medlem klager over, at Udgifterne er særdeles store i Aar — og det er de ogsaa —, ligger det ganske simpelt i, som jeg før har sagt, at det er Konsekvenser af tidligere Finansaar. Der er ikke i Aar lagt saa særdeles meget til af nye Udgifter, at det ærede Medlem i den Henseende efter min Mening har noget at klage over — jeg har heller ikke hørt ham gøre det. Der er f. Eks. sket dette, at man ved visse Udgifter er kommet bort fra det „anslaaede“ til det mere rimelige, om jeg saa maa sige. Det gælder f. Eks. med Hensyn til Epidemiuudgifterne, og det gælder med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen; alene der er der opført ½ Mill. Kr. mere, end man ellers har gjort. Udgiften er altsaa beregnet noget anderledes end før. Men dernæst er der det Forhold, som vi altid herhjemme i vor Statshusholdning maa regne med, at de største Udgifter, vi har, i Virkeligheden er forberedte, begrundede ved tidligere Aars Finanslove, og saaledes vil det ogsaa blive ved at være. Det ærede Medlem nævnede, hvad Christiansborg vilde koste i de kommende Aar. Det ærede Medlem kunde have taget f. Eks. Personbanegaarden med, hvor der ogsaa vil paaløbe store Udgifter. Men det er jo Konsekvenser af tidligere Bevillinger. Det er ikke noget, som nu skabes ved dette Aars Finanslov, og det er her ret umuligt at holde igen. Paa den anden Side er det ikke nødvendigt at holde igen, naar man har tilstrækkelige Midler, og det vil jeg paastaa, at man har. Ogsaa naar man tager Hensyn til Tillægsbevillingsloven og de forelagte Love, om hvilke det for Resten ikke er givet, at de vil gaa igennem, tror jeg, der vil være tilstrækkelige Midler. Hvad de forelagte Love angaar, er det